

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Civiel recht

Zaaknummer: C/13/774442 / HA ZA 25-1413

Vonnis van 10 juni 2026

in de zaak van

VIMN NETHERLANDS B.V.,
te Amsterdam,
eisende partij,
hierna te noemen: Paramount,
advocaat: mr. S.C. Bijvank,

tegen

de rechtspersoon naar buitenlands recht
ADS & DATA NV,
te Vilvoorde (België),
gedaagde partij,
hierna te noemen: Ads,
advocaat: mr. Th.J. Bousie.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 6 augustus 2025, met bijlagen,
- de conclusie van antwoord van Ads, met bijlagen,
- het tussenvonnissen van 10 december 2025, waarbij een mondelinge behandeling is bepaald,
- het verkort proces-verbaal van de mondelinge behandeling van 5 maart 2026, waarvan door de griffier aantekeningen zijn gemaakt.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Paramount maakt deel uit van het internationale mediaconcern Paramount Global en is verantwoordelijk voor de exploitatie van onder meer televisie- en mediamerken MTV en Comedy Central in Nederland en België.

2.2. Ads biedt advertentie- en datadiensten aan en verkoopt advertentieruimte op diverse Belgische mediakanalen zoals kranten, tv-zenders, radiozenders, websites, sociale media en videoplatforms.

2.3. Op 23 december 2022 hebben partijen een overeenkomst gesloten waarin Paramount aan Ads een exclusief recht verleent om zendtijd te gebruiken voor de verkoop

van advertenties op de kanalen MTV Vlaanderen en Comedy Central Vlaanderen (hierna: gezamenlijk: de kanalen) van Paramount (hierna: de Overeenkomst). De Overeenkomst is aangegaan voor de duur van drie jaar en liep van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2025.

2.4. Partijen komen verder in de Overeenkomst overeen dat Ads als tegenprestatie voor de exclusieve zendtijd voor de verkoop van advertenties jaarlijks in ieder geval een minimumbedrag aan Paramount moet betalen. Partijen noemen dit de minimumgarantie.

2.5. De minimumgarantie wordt jaarlijks berekend op basis van een formule die rekening houdt met zowel de ontwikkeling van de gemiddelde kijkcijfers van de reclameblokken op de kanalen (de Break Ratings) als de algemene ontwikkeling van de Belgische televisiereclamemarkt ten aanzien van de netto besteding aan reclame op de televisie (de Market Development).

2.6. In Schedule 2 van de Overeenkomst wordt Break Ratings als volgt gedefinieerd: *“Means the average break rating (universe Belgium North/Flanders) of all commercial breaks on all Channels, as measured by institute CIM in the relevant calendar year in the target group VVA 18-54 years old, live+voldal+7days, within the timeslot 12:00-25:59 hours and expressed as a percentage with five (5) decimals.”*

2.7. Partijen spreken af dat het CIM-instituut de Break Rating cijfers – oftewel de gemiddelde reclamekijkcijfers - aanlevert, waarmee de minimumgarantie (onder meer) wordt berekend. Het CIM-instituut is in België verantwoordelijk voor het meten en analyseren van het mediabereik. Het CIM gebruikt de kijkdata van een panel van 750 gezinnen om het gemiddelde kijkgedrag in Vlaanderen te meten.

2.8. Partijen spreken verder in de overeenkomst af dat de minimumgarantie voor het jaar 2022 € 2.040.000 bedraagt. De minimumgarantie voor de jaren daarna zal worden berekend door de minimumgarantie van het jaar daarvoor te vermenigvuldigen met – kort gezegd – de optelsom van (i) 80% van de procentuele stijging of daling van de gemiddelde reclamekijkcijfers van het afgelopen jaar en (ii) 20% van de procentuele stijging of daling van de gemiddelde uitgaven aan televisiereclames in de markt van het afgelopen jaar.

2.9. In de Overeenkomst is daarbij bepaald dat de toename of afname van de minimumgarantie op basis van voorgaande berekening, begrensd is. De minimumgarantie kan ten opzichte van het jaar ervoor nooit meer dan 20% dalen of stijgen.

2.10. In juli 2024 signaleert Ads een stijging in de door het CIM gerapporteerde Break Rating. Partijen treden hierover in diezelfde maand in overleg. Op 3 december 2024 stuurt CIM, naar aanleiding van vragen van Ads, een brief aan Ads over de gestegen kijkcijfers van Comedy Central (hierna: CC), waarin het CIM schrijft, voor zover relevant, samengevat:

“Er is inderdaad een sterk verband tussen het kijken naar CC door slechts twee kijkers en de gestegen totale dagrating van de zender. (...) Twee personen uit het panel, uit hetzelfde gezin, zijn vanaf april heavy CC-viewers geworden. (...) Gezien dit koppel op een correcte manier gerekruteerd werd en verder ook alle regels volgt, kunnen we geen verdere stappen ondernemen. Dit is een duidelijk voorbeeld van

een statistische 'outlier' als gevolg van de inherente beperking van het meten via een panel van een beperkte omvang."

- 2.11. Vanaf december 2024 schrijft Ads aan Paramount dat de CIM-data niet representatief zijn en dat de contractuele afspraken tussen partijen voorzien in de mogelijkheid om de CIM-data in dergelijke gevallen te corrigeren.
- 2.12. Paramount schrijft in reactie dat de contractuele systematiek is gebaseerd op objectieve onafhankelijke CIM-data, die geen ruimte laat voor eenzijdige interpretatie of correctie door partijen.
- 2.13. Ads heeft op 24 maart 2025 haar jaarlijkse afrekening (Yearly Statement) over 2024 aan Paramount verstrekt, waarbij zij uitgaat van een correctie op de CIM-data en op basis van de door haar gecorrigeerde data, de minimumgarantie voor 2024 vaststelt op € 106.619,-.
- 2.14. Paramount heeft Ads op 9 april 2025 gesommeerd de minimumgarantie zoals berekend op basis van de ongecorrigeerde CIM-Data wat neerkomt op een bedrag van € 404.318,25 te voldoen, met een betaaltermijn tot 23 mei 2025. Ads heeft de sommatie op 6 mei 2025 afgewezen en € 106.619,- aan Paramount betaald. Het resterende bedrag is tot op heden onbetaald gebleven.
- 2.15. Ads is voor de berekening van de minimumgarantie over het jaar 2025 ook uitgegaan van door haar gecorrigeerde CIM-data.

3. Het geschil

- 3.1. Paramount vordert om een vonnis te wijzen dat uitvoerbaar bij voorraad is, en:
- Ads te veroordelen tot betaling van € 297.699,25 te vermeerderen met wettelijke handelsrente vanaf 24 mei 2025, binnen zeven dagen na betekening van dit vonnis,
- op straffe van een dwangsom van € 5.000,00 per dag of gedeelte daarvan als Ads niet aan deze veroordeling voldoet, tot een maximum van € 100.000,00,
- I. Ads te veroordelen in de proceskosten en nakosten, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 14 dagen na dit vonnis tot de dag der algehele voldoening,
- II. voor recht te verklaren dat Ads gehouden is om, conform artikel 2.1 van Schedule 2 van de Overeenkomst, de berekening voor de minimumgarantie te baseren op de door het CIM gerapporteerde cijfers, zonder eenzijdige correctie of aanpassing door Ads, als gevolg waarvan Ads verplicht is
- i. het resterende bedrag van de minimumgarantie over 2024 van € 297.699,25 aan Paramount te voldoen en
 - ii. de berekening voor de minimumgarantie over 2025 en gedurende de verdere looptijd van de Overeenkomst te baseren op de ongewijzigde door het CIM te rapporteren cijfers.
- 3.2. Paramount legt aan de vordering nakoming van de Overeenkomst ten grondslag.

3.3. Ads voert verweer. Ads concludeert tot afwijzing van de vorderingen van Paramount, met veroordeling van Paramount in de kosten van deze procedure. Ads voert daartoe aan dat zij de - door haar anders dan Paramount uitgelegde - Overeenkomst reeds is nagekomen, dan wel dat de overeenkomst vernietigbaar is wegens wederzijdse dwaling of dat de overeenkomst gewijzigd moet worden wegens een onvoorziene omstandigheid.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover nodig, nader ingegaan.

4. De beoordeling

De Nederlandse rechter heeft rechtsmacht en Nederlands recht is van toepassing

4.1. Aangezien Ads in België gevestigd is, zal de rechtbank ambtshalve beoordelen of de Nederlandse rechter rechtsmacht heeft om over de vorderingen te oordelen en zo ja, welk recht van toepassing is.

4.2. Omdat de vorderingen van Paramount primair gebaseerd zijn op de door partijen gesloten Overeenkomst en zij in artikel 23.9 van de Overeenkomst zijn overeengekomen dat 'each party irrevocably submits to the exclusive jurisdiction of the Amsterdam courts', acht de rechtbank zich op grond van artikel 25 van de Brussel I bis-Verordening¹, bevoegd om van de vorderingen kennis te nemen.

4.3. De vraag welk recht op de vorderingen van toepassing is, moet worden beantwoord aan de hand van de Rome I-Verordening². Partijen hebben over en weer de discussie gevoerd aan de hand van bepalingen van Nederlands recht en in de Overeenkomst hebben zij het Nederlands recht van toepassing verklaard. Deze rechtskeuze voldoet aan het bepaalde in artikel 3 Rome-I, zodat Nederlands recht van toepassing is.

Uitleg van de Overeenkomst

4.4. Paramount vordert nakoming van de overeenkomst, waarbij zij uitgaat van de letterlijke tekst van de overeenkomst en Ads voert het bevrijdende verweer dat zij al is nagekomen waarbij zij uitgaat van een andere uitleg dan de letterlijkste tekst van de overeenkomst. Op Ads rust de stelplicht en bewijslast dat de verbintenis al is nagekomen.

4.5. Partijen zijn het erover eens dat zij zijn overeengekomen dat de minimumgarantie wordt berekend op basis van onder meer de Break Rating en dat zij daarvoor uitgaan van de CIM-data. Paramount en Ads verschillen van mening over het antwoord op de vraag of de *average break rating gegevens as measured by institute CIM* verwijst naar de ruwe data die het CIM verstrekt of dat partijen die ruwe data naar eigen inzicht analyseren en duiden en indien nodig corrigeren naar een *realistische break rating*. Partijen zijn het dus niet eens over de uitleg van de bepaling.

¹ Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (herschikking).

² Verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst.

4.6. De rechtbank moet deze bepaling daarom uitleggen. Dit gebeurt aan de hand van de zogenaamde *Haviltex*-maatstaf. Deze maatstaf houdt in dat de rechtbank niet alleen naar de letterlijke tekst kijkt, maar ook bekijkt hoe beide partijen de bepaling hebben begrepen en redelijkerwijs mochten begrijpen. Ook is van belang wat partijen in redelijkheid van elkaar mochten verwachten. Daarbij zijn alle relevante omstandigheden van het geval van belang. Ook kan worden meegewogen welke rechtskennis van de partijen kan worden verwacht.

4.7. Ads stelt dat zij bedoeld heeft overeen te komen dat de CIM data zoveel mogelijk de daadwerkelijke verkoopwaarde van de zendtijd uitdrukken. Dat betekent volgens Ads dat uitschieters (“outlier-gegevens”) buiten beschouwing gelaten moeten worden, en doelt daarmee op de twee heavy-viewers van CC sinds april 2024.

4.8. Paramount stelt daarentegen dat er groot gewicht moet worden toegerekend aan de taalkundige betekenis van de overeenkomst en dat de contractuele definitie glashelder is. De woorden ‘*as measured by institute CIM*’ verwijzen onmiskenbaar naar de door het CIM gerapporteerde cijfers. Als partijen hadden beoogd om de CIM-data als startpunt voor eigen analyses te gebruiken, dan zou in de Overeenkomst een uitwerking staan van de verdere verwerking en aanpassing van de CIM-data. Dat ontbreekt omdat volgens Paramount partijen juist bewust gekozen hebben voor een objectieve en onafhankelijke meetmethode die niet eenzijdig door een van de partijen kan worden gewijzigd. Partijen hebben daarbij aanvaard dat de gemeten cijfers inclusief fluctuaties en mogelijke uitschieters zou zijn.

4.9. Verder voert Paramount aan dat het gaat om twee professionele mediapartijen die, bijgestaan door juristen, over de inhoud van de Overeenkomst zeer gedetailleerd hebben onderhandeld. Voor een kleine zender als CC is wanneer er gerekend wordt met CIM-data, waarvan bekend is dat die tot stand komen door panelmetingen, fluctuatie te verwachten indien panelleden ander kijkgedrag vertonen. Dit was volgens Paramount bekend bij Ads tijdens het onderhandelen over de inhoud van de Overeenkomst, zeker omdat de directeur van Ads in het bestuur van CIM-Vlaanderen zit en dus verwacht mag worden dat hij over deze kennis beschikt.

Oordeel van de rechtbank

4.10. Ook bij commerciële contracten gesloten tussen professionele partijen is de *Haviltex*-maatstaf leidend. Er kan wel een groter gewicht worden toegekend aan de taalkundige betekenis van gekozen bewoordingen. Dat geldt vooral als de bepaling zorgvuldig tot stand is gekomen onder juridisch deskundige bijstand. Er is dan immers niet voor niets een bepaalde formulering gehanteerd. Overige omstandigheden van het geval zoals de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen, kunnen – ook bij commerciële contracten – meebrengen dat een andere dan de taalkundige betekenis prevaleert, maar daarvan is in onderhavig geval geen sprake.

4.11. Partijen zijn overeengekomen dat voor de berekening van de minimumgarantie de Break Rating van belang is. In Schedule 2 van de Overeenkomst is een definitie van Break Rating opgenomen. Deze tekst is duidelijk. Bovendien volgt uit de totstandkomingsgeschiedenis van de Overeenkomst dat partijen expliciet hebben onderhandeld over de wijze van berekening van de minimumgarantie en daarbij bewust hebben gekozen voor het gebruik van CIM-data als uitgangspunt voor de Break Rating.

4.12. Dat volgens Ads de CIM-data op een gegeven moment geen realistisch beeld van de verkoopwaarde van de zendtijd van CC zou weergeven, waardoor de minimumgarantie voor haar negatief uitvalt, maakt niet dat partijen bij het aangaan van de overeenkomst een andere bedoeling hebben gehad dan zij uitdrukkelijk zijn overeengekomen.

4.13. Gelet hierop is voor een afwijkende uitleg op basis van de (vermeende) partijbedoeling van Ads geen ruimte. De taalkundige uitleg van tekst is leidend en wordt met de *'average break rating as measured by institute CIM'*, de (ruwe) data die het CIM verstrekt, bedoeld.

4.14. Ads is de overeenkomst door betaling van de door haar op basis van aangepaste CIM-data berekende minimumgarantie, dus nog niet volledig nagekomen.

Er is geen sprake van (wederzijdse) dwaling

4.15. Ads stelt verder dat er sprake is van wederzijdse dwaling met betrekking tot de inhoud van de Overeenkomst.

4.16. Ads heeft onvoldoende toegelicht waarover partijen gedwaald zouden hebben. Voor zover Ads doelt op de zogenaamde outliers in de CIM-data, waardoor zowel Ads als Paramount van een verkeerde voorstelling van zaken zouden zijn uitgegaan omtrent de betrouwbaarheid en de geschiktheid van de relevante CIM-data, geldt dat voor zover daar al sprake van is, dit volgens Ads zelf een nooit eerder voorgekomen geval betreft. Dat was op het moment van het aangaan van de Overeenkomst voor partijen dus niet kenbaar.

4.17. Voor een geslaagd beroep op dwaling is vereist dat de onjuiste voorstelling van zaken bestond op het moment van het sluiten van de overeenkomst. Situaties die pas ná het sluiten van de overeenkomst ontstaan of bekend worden, kunnen geen geslaagd beroep op dwaling opleveren, zoals bepaald in artikel 6:228, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek (hierna: het BW).

Er is geen sprake van een onvoorziene omstandigheid

4.18. De rechter kan op verzoek van een van de partijen de gevolgen van een overeenkomst wijzigen op grond van onvoorziene omstandigheden welke van dien aard zijn dat de wederpartij naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid ongewijzigde instandhouding van de overeenkomst niet mag verwachten.

4.19. Ter onderbouwing van haar beroep op artikel 6:258 van het BW stelt Ads, kort gezegd, dat partijen in de veronderstelling waren dat de CIM-data waarnaar zij in de definitie van Break Rating verwijzen, geschikt zouden zijn om tenminste bij benadering de realistische prestaties van de zendtijd uit te drukken. In de Overeenkomst zouden partijen niet voorzien hebben in de situatie dat extreem kijkgedrag van enkele panelleden een zodanig effect zouden hebben op de Break Rating en dus op de minimumgarantie.

4.20. Verder voert Ads aan dat deze onvoorziene omstandigheid, het extreme kijkgedrag van enkele panelleden, tot een ernstige waardeverstering tussen de prestaties van Ads en Paramount leidt. Het exclusieve recht van Ads om de zendtijd van Paramount te verkopen

staat daarmee niet meer in verhouding tot de inspanning die Ads zou moeten leveren om nog kans te maken op enig nettoresultaat van de verkoop van advertentieruimte.

4.21. Paramount voert daartegen aan dat er geen sprake is van een onvoorziene omstandigheid. Partijen hebben er bewust voor gekozen om de minimumgarantie te baseren op de CIM-data, wetende dat deze data tot stand komt door panelonderzoek. Het is inherent aan deze systematiek dat individuele panelleden, door hun kijkgedrag, invloed hebben op de uitkomst, zeker bij kleinere zenders. Bovendien zijn fluctuaties van alle tijden. Het kijkgedrag van de outliers, de twee 'heavy'-viewers kan volgens Paramount ook niet worden bestempeld als 'extreem' of 'abnormaal'. De totale kijktijd is toegenomen, dat staat volgens Paramount niet ter discussie maar de gemiddelde kijktijd per dag op CC is gestegen van 2 uur in 2023 naar 3 uur in 2024.

4.22. Verder voert Paramount aan dat er ook geen 'ernstige verstoring van de waardeverhouding' is. Ads stelt dit wel maar onderbouwt dit niet met cijfers. Ads maakt niet inzichtelijk hoe de wederzijdse prestaties uit balans zijn geraakt, aldus Paramount.

4.23. Bij de beoordeling van een beroep op onvoorziene omstandigheden moet de rechter terughoudendheid betrachten. Van een omstandigheid van dien aard dat Ads naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid ongewijzigde instandhouding van de overeenkomst niet mag verwachten, is in dit geval geen sprake.

4.24. Tijdens de mondelinge behandeling is door Ads bevestigd dat aan de panelmethodiek van het CIM inderdaad inherent is dat dit fluctuaties met zich mee brengt. Dat deze fluctuatie nu in het nadeel van Ads is, maakt niet dat er sprake is van een uitzonderlijke omstandigheid die tot gevolg zou moeten hebben dat de overeenkomst niet onverkort kan blijven bestaan. Het is een omstandigheid waarmee Ads bij het sluiten van de overeenkomst rekening kon houden en die voor rekening van Ads dient te komen. Het beroep op artikel 6:258 BW, dan wel op de beperkende werking van de redelijkheid en billijkheid, slaagt dan ook niet.

4.25. Hierbij is ook van belang dat partijen de maximale stijging van de minimumgarantie ten opzichte van het jaar daarvoor, in de overeenkomst begrensd hebben (zie rov. 2.9). Hierdoor voorziet de Overeenkomst in een correctiemechanisme dat partijen zowel bescherming biedt tegen buitensporige schommelingen als zekerheid verschaft over de jaarlijkse maximale aanpassing van de minimumgarantie. Onweersproken is door Paramount gesteld dat de stijging van de minimumgarantie in 2024 binnen deze overeengekomen bandbreedte is gebleven. Nu partijen bij het aangaan van de Overeenkomst fluctuaties van de minimumgarantie binnen de bandbreedte acceptabel hebben gevonden, kan van een verstoring in de waardeverhouding om die reden ook geen sprake zijn.

Ads moet de Overeenkomst nakomen

4.26. Nu de rechtbank de uitleg van de Overeenkomst die Paramount voorstaat volgt, er geen sprake is van (wederzijdse) dwaling en de overeenkomst in stand blijft omdat er evenmin sprake is van een onvoorziene omstandigheid, moet Ads de overeenkomst nakomen voor zover zij dat nog niet gedaan heeft. De rechtbank veroordeelt Ads om € 297.699,25 aan Paramount te betalen, vermeerderd met de wettelijke handelsrente vanaf 24 mei 2025.

4.27. De vordering van Paramount tot oplegging van een dwangsom wordt afgewezen. Artikel 611a Rv bepaalt dat een dwangsom niet kan worden opgelegd in het geval van een veroordeling tot betaling van een geldsom.

Verklaring voor recht

4.28. Paramount vordert een verklaring voor recht dat Ads gehouden is om de berekening van de minimumgarantie te baseren op de door het CIM gerapporteerde cijfers, zonder eenzijdige correctie of aanpassing door Ads, voor zowel 2024 als 2025.

4.29. Bij een verklaring voor recht moet eiser voldoende belang hebben. De rechtbank heeft in rechtsoverweging 4.26 reeds overwogen dat Ads het resterende bedrag van de minimumgarantie over 2024 aan Paramount moet voldoen. Paramount heeft bij de verklaring voor recht over 2024 daarom geen belang.

4.30. De rechtbank zal de vordering voor wat betreft 2025 toewijzen. Partijen hebben verklaard dat Ads ook voor het jaar 2025 de CIM-data heeft gecorrigeerd, voor haar berekening van de minimumgarantie. De rechtbank heeft hiervoor overwogen dat partijen zijn overeengekomen dat de minimumgarantie wordt gebaseerd op ongewijzigde door het CIM gerapporteerde cijfers, waarmee het belang van Paramount voor deze verklaring gegeven is.

Uitvoerbaar bij voorraad

4.31. Paramount heeft de rechtbank verzocht het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren. Ads maakt daar bezwaar tegen en voert daartoe aan dat het gevorderde bedrag aanzienlijk is en onmiddellijke betaling een disproportionele impact heeft op de bedrijfsvoering van Ads en er een reële kans bestaat dat het vonnis in hoger beroep wordt vernietigd. Terugbetaling bij vernietiging is volgens Ads onzeker.

4.32. De maatstaf voor het uitvoerbaar bij voorraad verklaren van een vonnis is of het belang van degene die een toewijzend vonnis (met veroordeling van de wederpartij) verkrijgt, zwaarder weegt dan het belang van de wederpartij die in hoger beroep wil gaan en belang heeft bij behoud van de bestaande toestand tot op het rechtsmiddel is beslist. Bij de belangafweging wordt degene die een veroordeling tot betaling van een geldsom verkrijgt, vermoed het vereiste belang te hebben bij uitvoerbaarverklaring bij voorraad (Hoge Raad 20 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:688). Naar het oordeel van de rechtbank wegen de belangen van Ads in dit verband niet zwaarder dan die van Paramount. Mogelijk ingrijpende gevolgen van een eventuele executie, die moeilijk ongedaan kunnen worden gemaakt, staan op zichzelf niet in de weg aan uitvoerbaarverklaring bij voorraad.

Proceskosten

4.33. Ads is in het ongelijk gesteld en moet daarom de proceskosten (inclusief nakosten) betalen. De proceskosten van Paramount worden begroot op:

- kosten van de dagvaarding	€	119,40
- griffierecht	€	6.861,00
- salaris advocaat	€	5.770,00 (2 punten × € 2.885,00)

- nakosten	€	189,00 (plus de verhoging zoals vermeld in de beslissing)
Totaal	€	<u>12.939,40</u>

4.34. De gevorderde wettelijke rente over de proceskosten wordt toegewezen zoals vermeld in de beslissing.

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. veroordeelt Ads om aan Paramount te betalen een bedrag van € 297.699,25, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente als bedoeld in artikel 6:119a BW over het toegewezen bedrag, met ingang van 24 mei 2025, tot de dag van volledige betaling,

5.2. verklaart voor recht dat Ads gehouden is om de berekening van de minimumgarantie over 2025 te baseren op de door het CIM gerapporteerde cijfers, zonder eenzijdige correctie of aanpassing door Ads,

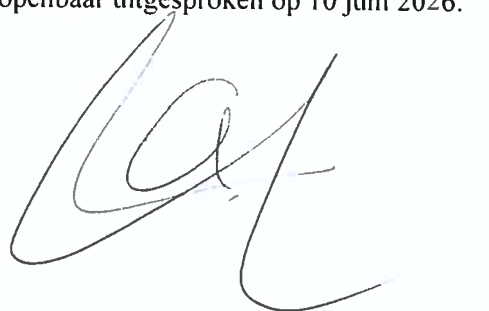
5.3. veroordeelt Ads in de proceskosten van € 12.939,40, te betalen binnen veertien dagen na aanschrijving daartoe, te vermeerderen met € 98,00 plus de kosten van betekening als Ads niet tijdig aan de veroordelingen voldoet en het vonnis daarna wordt betekend,

5.4. veroordeelt Ads tot betaling van de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over de proceskosten als deze niet binnen veertien dagen na aanschrijving zijn betaald,

5.5. bepaalt dat de onder 5.1, 5.3 en 5.4 genoemde beslissingen uitvoerbaar zijn bij voorraad,

5.6. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. A. Jansen en in het openbaar uitgesproken op 10 juni 2026.

UITGEGEVEN VOOR GROSSE

De griffier van de
rechtbank Amsterdam

